N°. 281. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelregten en briefporten.

DINGSDAG 27 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 24 November 1860, n°. 48, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, tot burgemeester der gemeente Oudesluis te benoemen mr. P. Dijkstra.

Met Zijner Majesteits goedkeuring is door den Nederlandschen consul te Sydney tot zijnen vice-consul te New-Castle, Nieuw Zuid Wales, benoemd de heer *John Rayden Bingle.*

Bij Koninklijk besluit van den 24sten November 1860, n°. 51, is tot ambtenaar der tweede klasse voor de burgerlijke dienst in Nederlandsch Indie benoemd de heer *L. C. E. Kniphorst*, thans candidaat-ambtenaar voor die dienst.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Fransche *Moniteur* verkondigt eenige belangrijke wijzigingen in de instellingen des keizerrijks en in het personeel der hooge staatsdienaren. Bij een besluit van den Keizer van den 23sten dezer is de heer Walewski, lid van den Senaat en van den geheimen rijksraad, benoemd tot minister van staat, in plaats van den heer Fould.

Verder heeft de Keizer den 24sten een besluit genomen van dezen inhoud: »Aan de groote staatsligchamen eene meer regtstreeksche deelneming aan de algemeene staatkunde van ons gouvernement en een schitterend blijk van vertrouwen willende geven, bepalen wij het volgende:

» Art. 1. De Senaat en het Wetgevend Ligchaam zullen ieder jaar bij de opening der zitting een adres in antwoord op onze rede vaststellen.

» Art. 2. Over het adres zal worden beraadslaagd in bijzijn van de commissarissen des gouvernements, welke aan de kamers al de noodige inlichtingen omtrent de binnen- en buitenlandsche staatkunde des keizerrijks zullen geven.

» Art. 3. Ten einde voor het Wetgevend Ligchaam het uitdrukken van zijn gevoelen bij het vervaardigen der wetten en de uitoefening van het regt van amendement gemakkelijk te maken, wordt art. 54 van ons besluit van 22 Maart 1852 weder in werking gebragt en het reglement van het Wetgevend Ligchaam aldus gewijzigd:

» » Terstond na de uitdeeling der wets-ontwerpen en op den door den » voorzitter bepaalden dag, komt het Wetgevend Ligchaam, alvorens » zijne commissie van rapporteurs te benoemen, met gesloten deuren » bijeen; er wordt eene beknopte beraadslaging over het wets-ontwerp » geopend, en de commissarissen des gouvernements nemen daaraan deel.

» » Deze bepaling is noch op de wets-ontwerpen van plaatselijk belang » noch in spoed vereischende gevallen toepasselijk.""

» Art. 4. Met het doel om de mededeeling der beraadslagingen van den Senaat en van het Wetgevend Ligchaam te bespoedigen en vollediger te maken, zal het volgende besluit aan den Senaat ter goedkeuring worden voorgelegd.

» » De verslagen der zittingen van den Senaat en van het Wetgevend » Ligchaam, opgesteld door ambtenaren staande onder het gezag van » den voorzitter van iedere vergadering, zullen elken avond aan alle » dagbladen worden gezonden. Buitendien zullen de beraadslagingen van » elke zitting door de stenographen opgeteekend en den volgenden morgen in haar geheel door het officiele dagblad medegedeeld worden.""

» Art. 5. In den loop der wetgevende zitting zal de Keizer ministers zonder portefeuille benoemen om in overleg met den voorzitter en de leden van den staatsraad de voordragten des gouvernements voor de Kamers te verdedigen.

» Art. 6. Het ministerie van ons Huis wordt opgeheven; deszelfs werkkring wordt met dien van den groot-maarschalk van het paleis vereenigd.

» Art. 7. Het ministerie van Algiers en de kolonien wordt opgeheven; de kolonien worden onder het ministerie van marine gesteld."

Verder wordt in dit besluit de werkkring van het ministerie van staat uitgebreid, de admiraal Hamelin, thans minister van marine, tot groot kanselier van het Legioen van Eer, de heer de Chasseloup Laubat, thans minister van Algerie en de kolonien, tot minister van marine en kolonien, en de maarschalk Pelissier, hertog van Malakoff, thans groot-kanselier van het Legioen van Eer, tot gouverneur-generaal van Algerie benoemd.

Ten slotte wordt bepaald, dat de ministers zonder portefeuille den rang en de bezoldiging der werkelijk dienstdoende ministers hebben, deel van den ministerraad uitmaken en op kosten van den staat gehuisvest worden.

Blijkens de berigten uit Parijs van eergisteren verwachtte men nog andere keizerlijke besluiten van liberale strekking. Dat eenig bepaald feit aanleiding tot deze wending in de staatkunde van het Fransche gouvernement heeft gegeven, blijkt tot dus verre niet.

De *Patrie*, een ministerieel blad van Parijs, zegt in haar nommer van gisteren: »Men verzekert, dat er gewigtige wijzigingen zullen worden gebragt in de tegenwoordige inrigting van het Wetgevend Ligchaam, met de strekking om deszelfs bevoegdheden nader bij die onzer wetgevende vergaderingen van vroegeren tijd te brengen."

ITALIE.

De Parijsche *Patrie* deelt het volgende mede: »Wij vernemen dat de eerste detachementen van het Fransche corps, hetwelk de zuidelijke grenslinie van het pauselijke grondgebied zou bezetten, den 22sten dezer te Punto Maggiore aangekomen zijn en den volgenden dag Terracina zouden binnentrekken. Het bezetten van Terracina staat in verband met de vermeerdering van het Fransche garnizoen te Velletri en Frosinone. Deze militaire maatregelen waren volstrekt noodig tot bereiking van het doel, hetwelk Frankrijk te Rome beoogt; wij worden daardoor meester van de zuidelijke grenslinie van den Kerkelijken Staat, en zullen alzoo in staat zijn om hare veiligheid te verzekeren.

» Volgens de jongste depêches uit zuidelijk Italie is het te verwachten, dat al de provincien van het koningrijk Napels in staat van beleg zouden worden gesteld, ten einde de woelingen van de tegenstanders der aanhechting te kunnen stuiten."

Een ander ministerieel dagblad van Parijs, *le Pays*, zegt: »In de ons uit Napels geworden berigten worden de hoofdstad en het rijk voorgesteld als verkeerende in eenen staat van gisting en wanorde, waarvan het gevaarlijke zelfs door Koning Victor Emanuel, hoe zeer hij ook in gunst bij de bevolking is, niet wordt ontveinsd. Men had reeds eenige provincien in staat van beleg moeten stellen. Indien de ons geworden narigten juist zijn, zou het geheele koningrijk Napels eerlang in staat van beleg gesteld worden.

» Ondanks de eischen der Sardinische generaals zullen de Napelsche troepen, welke in den Kerkelijken Staat geweken zijn, aldaar blijven; noch die troepen noch het geschut en ander krijgsmaterieel, hetwelk zij bij zich hebben, zullen aan Sardinie worden uitgeleverd."

Aangaande dit laatste wordt door de Turynsche *Opinione*, een orgaan van den heer Cavour, het volgende medegedeeld: »De met het pauselijk gouvernement aangevangen onderhandelingen over het uitleveren van het materieel van het corps Napelsche troepen, hetwelk in den Kerkelijken Staat is geweken, zijn nog niet afgeloopen. De generaal de Goyon heeft daaraan alleen als vertegenwoordiger der mogendheid, welke den Paus beschermt, deel genomen; deze zaak gaat eigenlijk het pauselijke gouvernement, en niet Frankrijk aan. De generaal de Goyon zou, naar verzekerd wordt, verklaard hebben, dat hij de bedoelde troepen naar Napels zou terugzenden omdat daarin geene erkenning der in de regering van Napels voorgevallen veranderingen opgesloten was; doch het materieel zou hij niet hebben willen uitleveren aan Koning Frans II en even min aan het gouvernement van Koning Victor Emanuel, hetwelk door hem niet erkend wordt."

Een schrijven uit Rome van den 17den dezer, bij een katholijk dagblad van Parijs ontvangen, zegt dat Koning Frans maatregelen heeft genomen om aan die troepen van zijn leger, welke in den Kerkelijken Staat geweken zijn, hunne soldij regelmatig te doen uitbetalen.

In onderscheidene berigten uit Turyn wordt verzekerd, dat het gouvernement van Koning Victor Emanuel besloten heeft eene algemeene amnestie voor misdrijven van politieken aard uit te vaardigen, en dat het genot daarvan ook aan de tegenstanders der aanhechting, welke in verscheiden provincien van het koningrijk Napels onlusten hebben gestigt, zou worden aangeboden onder beding dat zij zich binnen eenen bepaalden en korten termijn aan de nieuwe orde van zaken onderwierpen.

ENGELAND.

De Londensche *Times* van den 23sten dezer verbetert zijne opgave betrekkelijk de overeenkomst tusschen de Bank van Frankrijk en die van Engeland door de volgende bijvoeging: »De Bank van Engeland zal de 2,000,000 pond sterling zilver, welke zij van de Fransche Bank voor hetzelfde bedrag aan goud ontvangt, mogen verkoopen of daarover beschikken op welke andere wijze zij goedvindt. Het is in de daad een volstrekte koop van de Fransche Bank tot eenen bepaalden prijs, ofschoon deze bank vrijheid zal hebben om de bedoelde hoeveelheid zilver, des verkiezende, voor denzelfden prijs terug te nemen."

DUITSCHLAND.

Den 22sten dezer is te Bückeburg de regerende vorst George Wilhelm van Schaumburg-Lippe overleden. Hij was in 1784 geboren.

NOORD-AMERIKA.

Blijkens de berigten uit New-York van den 10den dezer had de zekerheid van de verkiezing van den heer Lincoln tot president der

Vereenigde Staten in het zuiden der Unie de gemoederen in groote beweging gebragt. Doch alleen in Zuid-Carolina, Georgie en Alabama scheen de meerderheid of een groot deel althans van de bevolking ernstig aan afscheiding van de Unie te denken. In Zuid-Carolina was door de wetgevende vergadering aan de regering het noodige geld bewilligd om het land in staat van tegenweer te stellen, en besloten den wil der bevolking te raadplegen door het zamenroepen eener bijzondere vergadering van volksafgevaardigden; welke echter eerst in de maand Januarij aanstaande zou bijeen komen. Andere stappen tot ontbinding der Unie waren er volgens de jongste berigten in het zuiden nog niet gedaan; doch aan heftige bedreigingen en buitensporige plannen ontbrak het er niet; zoo was op eene plaats door de woordvoerders voorgeslagen de betaling van alle aan ingezetenen der noordelijke staten verschuldigde geldsommen te weigeren; op eene andere plaats was het vertrek van een met katoen geladen en naar New-York bestemd schip door de volksmenigte belet, op grond dat de zuidelijke staten niet langer het noorden behoorden te voorzien van hetgeen het voor zijn fabriekwezen behoefde.

In een berigt uit Washington wordt verzekert dat de President Buchanan voornemens was in de jaarlijksche boodschap, waarmede hij den 6den December de zitting van het Congres zou openen, te erkennen dat iedere staat het regt heeft om zich van de Unie af te scheiden, maar tevens dringend tegen de uitoefening van dat regt te waarschuwen.

Uit de ontvangen berigten blijkt dat de stemming tot verkiezing van den President der Unie, op den 6den dezer overal in de Vereenigde Staten gehouden, zonder ernstige rustverstoring is afgeloopen, hoe groot ook de spanning der gemoederen was.

CHINA.

In de Londensche dagbladen van jl. Zaturdag leest men eene mededeeling van het ministerie van buitenlandsche zaken van dezen inhoud: » Heden nacht is uit Suez over Alexandrie en Malta een zeer gebrekkig overgebragt telegram ontvangen, waarin op gezag van het dagblad de *China Mail* van 1 October gemeld wordt dat er vijandelijkheden in het noorden van China waren aangevangen, dat er twee schermutselingen met de Tartaarsche ruiterij waren voorgevallen, en dat die ruiterij teruggedreven was; dat het geallieerde leger in eene vijandige houding voor Peking wachtte, en dat er door de Chinezen onderhandelingen waren geopend, doch niet smeekender wijze."

De Parijsche *Patrie* zegt dat volgens de jongste berigten uit Indie, Engelsche troepen uit Shanghai te Calcutta waren aangekomen, waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat de expeditie in China door de Engelschen als afgeloopen beschouwd werd.

NASCHRIFT.

LONDEN, 26 November. (Reuters agentschap.) Volgens berigten uit Shanghai van 4 October, bedreigden de opstandelingen de stad Hangtscheu. Het hoofdkwartier der geallieerden bevond zich den 22sten September op acht uren afstands van Pekin. De secretaris van lord Elgin en de correspondent der *Times*, die benevens een aantal manschappen in een gevecht met de Tartaarsche ruiterij in handen van den vijand waren gevallen, waren naar Pekin overgebragt. De Chinezen stappen gedaan hebbende om onderhandelingen te openen, had lord Elgin geverderd dat de gevangenen vooraf zouden worden teruggezonden.

PARIJS, 26 November. De *Moniteur* zegt dat de administratie der zaken van eeredienst met het ministerie van onderwijs vereenigd blijft, en niet daarvan zal worden afgescheiden, gelijk sommige dagbladen verondersteld hebben.

AGRAM, 23 November. Morgen zullen de notabelen bijeenkomen, om de wijze te regelen waarop de verkiezingen voor den aanstaanden Landdag zullen plaats hebben.

PESTH, 24 November. Het bestuur des lands vestigt zich overal onder medewerking van de uitstekendste mannen van alle partijen. In weerwil van de geruchten aangaande het tegendeel zal de conferentie, die de wijze van verkiezing voor den Rijksdag moet regelen, den 10den December onder het praesidium van den kardinaal primaat te Gran bijeenkomen. De Pesther comitaatsvergadering zal den 1sten December gehouden worden.

MARSEILLE, 26 November. Volgens berigt uit Alexandrie van den 19den was de heer de Lesseps van daar vertrokken, om een groot aantal nieuwe arbeidslieden op de landengte van Suez aan het werk te stellen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 26sten November* 1860.

Een telegram van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie, in dato: Buitenzorg, 14 October 1860, luidt: » Tijdingen, heden morgen van Soerabaija, uit Bandjermasin ontvangen, melden, dat op den 23sten September eene versterking nabij Boekit Menang door onze troepen was veroverd. De luitenant Hamming sneuvelde, en 1 officier en 8 soldaten werden gewond. Uit deze tijdingen maak ik op, dat de laatstelijk te Batavia verspreide ongunstige berigten ongegrond waren. Op Java en elders alles wel. De Japansche gezanten bezochten Batavia op hunne terugreis uit Amerika."

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn aangevangen de beraadslagingen over de begrootingswetten voor 1861.

De algemeene beraadslagingen geopend zijnde sprak het eerst de heer van Bosse. Hij begon met op te merken dat het tegenwoordig tijdstip, bij de behandeling van deze begrooting, belangrijk was. Hij wees op de handelingen van de behoudende partij die voor de finantiele belangen niet voordeelig waren. Vooral deed hij inzien wat ten opzigte van de spoorwegen was geschied: voor goed was ook ter zijde gesteld het beginsel om de finantien niet afhankelijk te stellen van de koloniale baten. Als algemeen rapporteur deed hij opmerken dat de Antwoorden der Regering op de Voorloopige Verslagen het karakter hadden van een tweegesprek tusschen den Minister van Finantien en diens voorganger. Als steller van het algemeen rapport moest hij tegen die strekking opkomen. Op het getuigenis der leden zich beroepende, zeide hij dat de zaken, die in de Voorloopige Verslagen behandeld zijn, in de afdeelingen besproken waren.

In de Memorie van Beantwoording werd eerst te kennen gegeven dat de tegenwoordige Minister niets meer had gegeven dan zijn voorganger, en ten tweede dat het Voorloopig Verslag als een protest inhield van de minderheid tegen de besluiten der meerderheid omtrent de spoorwegen. Beide beweringen achtte hij niet juist te wezen. De eerste aanmerking omtrent de onvolledigheid der finantiele voorstellen had de Regering wederlegd op gronden die hij niet kon aannemen. Een tweede verwijt was dat in de aanspraak des Ministers van Finantien onjuiste bijzonderheden voorkwamen vooral met betrekking tot de zaak der spoorwegen, de daarvoor te doene uitgaven, en daarmede in verband staande inkomsten. De Minister van Finantien had zich tegen dat verwijt verdedigd, beroepende zich op de opbrengsten die steeds vermeerderden en ten gevolge zouden hebben dat de voorgestelde ramingen ruim met een millioen zouden overschreden worden. Die meening steunde zijns inziens op gissingen die anders konden uitvallen, gelijk hij door voorbeelden aantoonde. De verdere bijzonderheden in de Memorie van Beantwoording nagaande, zag hij nog een aantal onnaauwkeurigheden, die hij achtereenvolgens opnoemde. Vooral haalde hij aan bijzonderheden, opgegeven op blzz. 6, 8 en 9, en verdedigde den inhoud van het Voorloopig Verslag tegen het gevoelen des Ministers, als of hetzelve niet naauwkeurig onderscheidene bijzonderheden had in het licht gesteld. Hij stelde hierbij de in de gewisselde stukken voorkomende feiten tegenover elkander, latende aan de Kamer over te beoordeelen, aan welke zijde met naauwkeurigheid was te werk gegaan. Hij trad daarbij in onderscheidene berekeningen omtrent de begrooting van het loopende jaar en de nu voorgestelde, en vergeleek deze met elkander, vooral met betrekking tot de gewone en buitengewone uitgaven, meenende hij dat de finantiele toestand op dit oogenblik te fraai gekleurd was. Als, gelijk beweerd was, het Voorloopig Verslag een protest inhield van de minderheid tegen de besluiten der meerderheid, dan was dit niet af te keuren; men mogt toch wel de handelingen van anderen beoordeelen en nagaan, gelijk dan ook vroeger bij andere onderwerpen geschied was. Wat zoodanige kritiek ten gevolge had, de ondervinding had dit genoegzaam geleerd: tegenstand kon niet nalaten steeds ongunstig beoordeeld te worden. De ervaring van voor en na 1860 had dit voldoende doen inzien. Het Voorloopig Verslag bevatte echter geen zoodanig protest; het bevatte genoegzame bijzonderheden, die met de zaak der spoorwegen in verband stonden, en wenken met betrekking tot de finantiele aangelegenheden in het algemeen, en drukte de vrees uit dat de voorstellen tot meerdere uitgaven, dan waartoe reeds besloten was, aanleiding tot moeijelijkheden voor 's lands schatkist moesten geven.

De begrooting zelve besprekende, deelde hij zijn gevoelen mede aangaande den invloed van het concessiestelsel in verband met de rentegarantie, hebbende dit zijns inziens meerdere voordeelen voor 's Rijks finantien dan het thans voor den aanleg van staatsspoorwegen aangenomen beginsel; hetgeen hij deed uitkomen door aan te toonen dat wanneer in de aanvankelijk vastgestelde plannen tot uitvoering verandering werd gebragt, dit tot bezwaren moest leiden. Hij herinnerde hierbij welke berigten dienaangaande men omtrent den Noordhollandschen spoorweg en de aansluiting te Nijmegen met het buitenland had bekomen. De uitgaven daarvoor moetende vermeerderen meende hij dat men zich daarmede moest vergenoegen en de daarstelling van andere groote werken niet moest worden ondernomen, moetende men zich hoogstens bepalen om de afschaffing der slavernij bevorderlijk te wezen. De veel zou nu worden gedaan, en hierbij in aanmerking nemende al de moeijelijkheden welke de uitvoering der spoorwegen zoude na zich slepen, werd de begrooting zijns inziens te veel belast. Moesten al die uitgaven gedaan worden, dan zouden de koloniale baten daartoe moeten voorzien. Nu herinnerde hij hoe noodig het was dat eindelijk aan art. 60 der Grondwet werd voldaan. Dit was dan ook in het Voorloopig Verslag aangetoond, doch in de Memorie van Beantwoording was niet te gemoet gekomen aan de geopperde bezwaren; integendeel hij meende in dat antwoord te bespeuren eene handhaving van het bestaande in dit opzigt. Na al hetgeen gebeurd was, hield hij het voor noodig meerdere waarborgen te erlangen dan eene enkele belofte omtrent de indiening van het bedoelde wets-ontwerp gelijk die nu gegeven was. Over de koloniale fondsen, over de wijze van uitgaaf, over de controle daarop uit te oefenen, over den aanleg van groote werken op Java, over de berekeningen van de Oost, over de toekomst in verband met de finantiele behoeften hier te lande had men inlichtingen gevraagd die hij niet voldoende achtte. Daar door het besluit omtrent den aanleg van spoorwegen groote lasten op den Staat gelegd waren, werd het dringend vereischt om met kracht aan te dringen op het leveren van de zoo hoog noodige waarborgen omtrent de onderscheidene in de laatste plaats door hem breedvoerig ontwikkelde punten. Deze en nog meerdere beschouwingen zouden hem aanleiding geven om daarmede zijne stem over de begrootingswetten te regelen.

De heer ter Bruggen Hugenholtz zeide zich verpligt te achten, zijne overtuiging omtrent de tegenwoordige begrooting te doen kennen. Steeds had hij zich ten taak gesteld om zijn gevoelen uit te spreken, om redenen in de begrooting gelegen, zijnde hij er soms noode toe overgegaan om een afkeurend votum over eenig hoofdstuk, om redenen buiten de begrooting uit te brengen. Alsdan was er vraag over het meerdere of mindere vertrouwen hetwelk in een of meerdere Ministers kan gesteld worden. Met betrekking tot dit Ministerie moest hij bekennen daarin leden aan te treffen waarin hij geen vertrouwen stelde. De spoorwegwet was nu eenmaal aangenomen; men moest vertrouwen stellen in de Regering, die de wet moest ten uitvoer leggen; genoegzaam vertrouwen daaromtrent had hij niet in het tegenwoordig Ministerie, waarvan de Minister van Finantien de ziel was. Hierbij trad hij tot staving van zijn gevoelen in eenige beschouwingen omtrent de parlementaire loopbaan van den Minister, bepaaldelijk van het tijdvak van 1849—1853, gedurende hetwelk deze onderscheidene organieke wetten, die na de grondwetsherziening gevorderd werden, had bestreden; hij herinnerde de gebeurtenissen van 1853 en de handelingen van den Minister die toenmaals ook lid van het bewind was; zich al die gebeurtenissen voor den geest brengende kon hij geen vertrouwen in dien staatsman stellen, en nog minder bij het gedrag door hem gehouden toen hij, als Minister afgetreden zijnde, later als lid der Kamer optrad, in blijkbare tegenstelling met vroegere handelingen te werk ging, later weder met betrekking tot de spoorwegen het vorig Gouvernement bestreed, en eindelijk weder in het Ministerie kwam om de spoorwegwet te helpen voordragen en verdedigen. Die wet was nu eenmaal vastgesteld; van den Minister van Finantien verwachtte hij geen zigtige uitvoering der wet, maar vreesde dat hij ook daarbij niet altijd hetzelfde gevoelen zou voorstaan. Omtrent den aanleg van andere groote werken, den staat der finantien, amortisatie van schuld, tariefsherzie-

ning enz. had de Minister van Finantien steeds verandering van zienswijze doen kennen, die hem niet geruststelde. Onder de middelen tot dekking der uitgaven voor de spoorwegen had de Minister opgegeven de opbrengsten der belastingen en de koloniale baten, hebbende hij daarbij gevoelens doen kennen, waarin hij niet deelen kon. Vooral verklaarde hij zich tegen het vasthouden van het autocratisch beginsel omtrent onze kolonien, en tegen de wijze van beheer der koloniale geldmiddelen. Hij nam aan dat eene wet voor de Indische comptabiliteit in deze zitting zou worden ingediend, maar hierop zou de Minister van Finantien invloed uitoefenen daar deze in den laatsten tijd zich met de koloniale politiek had ingelaten. Tegen die politiek was vroeger door bekwame mannen gewaarschuwd. De koloniale behoeften nu volgens den Minister van Kolonien steeds toenemende, en deze niet mogende achter staan bij die van het moederland, zou, indien de opbrengst der belastingen tot het hoogste toppunt opgevoerd ware, de uitvoering der spoorwegwet moeijelijkheden ontmoeten. De Minister van Finantien had meer dan eens het bewijs geleverd, bij opkomende moeijelijkheden geen bezwaar in het nemen van groote tijdelijke maatregelen te stellen. Vroeger moge de staat der finantien zoodanige maatregelen eenigszins gewettigd hebben, maar onverdeeld had men zich daarmede niet vereenigd, hetgeen hij in eenige bijzonderheden aantoonde. Naderhand was meer regelmaat in de finantien gekomen. Ongaarne zou hij nu het Nederlandsche volk op nieuw met verdere lasten bezwaard zien. Hetgeen hij gezegd had, zou men als een persoonlijken aanval tegen den Minister van Finantien kunnen aanmerken; dit moge zoo wezen; maar men moest daarbij aanmerken dat omtrent hoofdbeginselen het gansche Ministerie aansprakelijk was. Met het oog op het vroeger gebeurde moest het uitgemaakt worden of een Ministerie vertrouwen bezat, waarvan de bedoelde Minister het hoofd was. Nederland, hoopte hij, mogt bewaard blijven voor de toepassing der leus: verdeel en heersch. Over bijzonderheden zou hij zich niet uitlaten, daartoe zou later gelegenheid bestaan; eindigende hij met de verklaring dat de door hem voorgedragen beschouwingen hem zouden leiden om meer bijzonder de hoofdstukken betrekkelijk de finantien af te stemmen.

De Minister van Finantien beantwoordde de beide vorige sprekers De rede van den heer Hugenholtz, merkte hij aan, had de Vergadering niet op het ware standpunt gebragt. De toestand van Europa was niet van dien aard om hier politieke twisten aan te vangen; de toestand van Nederland bragt ook niet mede om verandering wenschelijk te achten. Vrijheid in alles werd verleend; ook in het godsdienstige; gelijkheid van regten had ieder ook in de maatschappij. Geene reden bestond er dan om verdeeldheden op te rakelen; niemand, zelfs van de heftigste tegenstanders, kon erkennen dat die vrijheden belaagd werden. Mogt er twist gevoerd moeten worden, dan behoorde dat te geschieden op andere gronden dan de door den heer Hugenholtz voorgedragene. Deze had al de phasen van zijn staatkundig leven beschreven, en daarin redenen gevonden om hem van beginselloosheid te beschuldigen. Dat discours achtte hij te zijn eene rede vol insinuatien. Hard was het, na zoo veel voor vaderland en Koning gedaan te hebben, dan nog aldus beschuldigd te worden. In die staatkundige loopbaan mogen enkele afwijkingen hebben plaats gehad van ondergeschikten aard, maar zijne doorgaande gedragslijn van 1842 af was steeds die van een gematigd liberaal geweest, en nimmer was hij daarvan afgeweken. Was hij er van afgeweken, dat was bij de groote omwentelingen te vergeven; maar dit zou niet vergeven worden door hen die vermeenden onveranderd dezelfde beginselen van 1848 te hebben voorgestaan. Wat men van hem omtrent de gebeurtenissen van 1853 gezegd had, hij geloofde dat hij aan de door het toenmalig ministerie afgelegde beloften had voldaan: aan het toen opgegeven programma was de hand gehouden. In 1856 was hij ongedwongen afgetreden, ziende dat zijne beginselen van gematigd liberalismus niet onverdeeld gevolgd werden. In 1858 rekende hij zich verpligt het toenmalige ministerie en den Minister van Finantien te ondersteunen als lid der Kamer, hetgeen hij in bijzonderheden aantoonde. Alleen had hij het tarief afgestemd omdat door den loop der behandeling het geen zuiver fiscaal tarief was geworden. Wat men nu omtrent de wederindiening van het tarief door hem gezegd had, was onjuist. Bij de spoorwegwet had hij als lid der Kamer aangetoond welke zijne beginselen omtrent den aanleg waren, en als Minister zou hij die beginselen ten uitvoer zoeken te brengen. Geene middelen waren er gebezigd om eene meerderheid in de Kamer te erlangen, zulks kon men dan ook niet aantoonen. De natie moest, met opoffering van groote uitgaven, spoorwegen hebben, en dit kon niet geschieden dan door staatsspoorwegen. Men had zich verwonderd dat de Ministers van Binnenlandsche Zaken, van Justitie en van Marine met hem te zamen in het Kabinet zaten. Dit behoefde niet te verwonderen daar hij op het staatkundig terrein van 1848 af met hen eenstemmig gedacht had. De keus der Ministers behoorde aan den Koning, en de Kamer kon niet beoordeelen of eenige keuze al dan niet had moeten geschied zijn. Men kon de handelingen der Ministers beoordeelen en dat oordeel kon niet ongunstig zijn; het had de spoorwegen en de regterlijke organisatie tot stand gebragt. Al had hij alleen Ministers aan den Koning voorgedragen die dat konden tot stand brengen, dan meende hij reeds eene groote dienst te hebben bewezen. — De rede van den heer van Bosse beantwoordde hij omtrent sommige punten van finantielen aard. Met betrekking tot de aangehaalde spoorwegkoorts, merkte hij op dat die aanhaling in de Kamer nog al gewaagd was. Er was dringende behoefte aan spoorwegen gevoeld, en daaraan moest voldaan worden. De wensch naar de rigtige uitvoering van de bedoelde wet was dan ook algemeen. Hij ontkende dat de Memorie van Beantwoording een tweegesprek zou inhouden tusschen hem en den vorigen Minister van Finantien; hij had alleen de bedenkingen beantwoord die hij meende afkomstig te zijn van den vorigen Minister. Hierbij trad hij in eene wederlegging van de meening dat hij de bedenkingen in het Voorloopig Verslag voorkomende omtrent de onvolledigheid der aanspraak bij de indiening der begrooting gehouden, niet beantwoord zou hebben. Die onvolledigheid zou daaruit gebleken zijn dat niet van de toekomst was gewaagd. Dit was ook niet noodig, daar men zich bij het verledene en het tegenwoordige moest bepalen; hetzelfde gevoelen had hij bij de behandeling der spoorwegwet voorgestaan. Onnaauwkeurigheden had men in de Memorie van Beantwoording aangetroffen, verkeerde gissingen hem toegeschreven omtrent de vermoedelijke opbrengsten. Die gissingen waren ondertusschen niet zoo verkeerd, gelijk de bijgebragte cijfers genoegzaam aantoonden, alhoewel men de juistheid daarvan betwijfeld had, welken twijfel hij ophief. Gaarne erkende hij dat de opmerking omtrent de onnaauwkeurigheid op het aangevoerde op bladz. 6 gegrond was, maar die misslag deed tot de zaak zelve niets.

Met opzigt tot de besparingen kon hij niet inzien dat hij dienaangaande iets onjuists had opgegeven; ook geloofde hij niet met den Minister van Kolonien omtrent de vermoedelijke opbrengst der koloniale baten in tegenspraak geweest te zijn. Over de cijfers gaf hij nog eenige korte inlichtingen waarmede hij dit deel zijner rede besloot. In de Memorie van Beantwoording, had men verder gezegd, was te kennen gegeven, dat het Voorloopig Verslag de kritiek inhield van de minderheid tegen de besluiten der meerderheid. Hij had dit kunnen doen, in aanmerking genomen de uitdrukkingen, die in dat Verslag voorkwamen, daar deze niet van de meerderheid hadden kunnen komen. Maar hij herinnerde zich niet, dat de Memorie van Beantwoording zoo iets had te kennen gegeven; den strijd over dit eenmaal afgehandelde onderwerp nam hij niet aan, aan de leden zelven overlatende dien onderling te voeren. Bij de behandeling van het IXde hoofdstuk B en de wet op de middelen zou hij over andere zaken, die hoofdstukken betreffende, spreken. Ten onregte had men aangemerkt, dat hij omtrent de koloniale aangelegenheden, in verband met de begrooting in het algemeen staande, den Minister van Kolonien niet had vrijgelaten; maar deze het beste daarover kunnende spreken, had hij zich gerefereerd naar hetgeen deze bij het XIde hoofdstuk had aangevoerd.

De heer van Zuylen van Nyevelt gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de Minister van Finantien vele door de vroegere sprekers behandelde punten verkeerd begrepen, ten minste niet juist beantwoord had. Hij herinnerde aan zijne vroeger bijgebragte beschouwingen, die onbeantwoord waren gebleven. Die denkbeelden vond hij hoofdzakelijk terug in het Voorloopig Verslag van het Iste hoofdstuk. In de Memorie van Beantwoording werd op de vragen van het Voorloopig Verslag nagenoeg geantwoord dat het de Kamer niet aanging wie de Ministers waren; dat zij gekomen waren om spoorwegen daar te stellen. Telkens kwamen die spoorwegen op den voorgrond; deze hadden eigenlijk met de rigting der Regering niet gemeens. Er waren nog andere belangen die behartiging verdienden. Door telkens op die spoorwegen te staren zou men de oogen van andere zaken afwenden. Dit wilde hij niet doen, en sloeg daarom een blik op den tegenwoordigen toestand. Met de formatie van het vorig Ministerie bekend, meende hij dat het zijne stelling was om voor goed te breken met de rigting van 1853; het ondervond veel ondersteuning bij de Kamers, en zelfs gaf men in de Eerste Kamer bij het verwerpen der spoorwegwet de hoop te kennen dat het Ministerie om die reden niet zou aftreden. Een nieuw Ministerie trad op, en aan het hoofd daarvan stond de Minister die de beginselen van 1853 was toegedaan, en zich nu gematigd liberaal noemde.

Dit een en ander achtte hij in strijd te zijn met onze constitutionele begrippen, waarbij het noodig was dat men steeds aan eenmaal aangenomen beginselen zich vasthield, zijne handelingen niet wijzigde naar de behoefte van het oogenblik, maar politieke moraliteit op den voorgrond stelde ook in het openbaar belang.

De vraag of dit Ministerie niet veel tot stand gebragt had in het materieel belang van het land, kon hij nog niet bevestigend beantwoorden: want het was nog niet tot zekerheid gekomen of die spoorwegwet wel tot uitvoering zou komen. Zijns inziens zou het wel kunnen zijn dat het meer om het tot stand komen der wet zelve te doen was geweest dan om de uitvoering. Met betrekking tot andere aangelegenheden van materielen aard waren wel wets-ontwerpen ingekomen, maar was het te wenschen dat deze aangenomen werden? Een groot materieel belang was, dat de staatsuitgaven beneden de inkomsten bleven, en dat was voornamelijk in het oog te houden. Onzen tegenwoordigen toestand schetste hij aan het einde zijner rede aldus: dat wij naar zijn gevoelen in het bezit waren van een Ministerie dat zijnen steun zoekt bij de oppositie, eene oppositie die voor een deel genegen was dien steun te geven: en eene ministeriele partij die het een en ander niet inzag; derhalve was nergens vastheid en waarheid; niemand bleef op zijn eigenaardig standpunt staan. Hij hoopte in zijn gevoelen te ver te gaan, en tevens dat er nog een genoegzaam aantal leden zou overblijven dat in deze algemeene verwarring den waren weg zou weten te vinden en te behouden.

De Kamer heeft daarop bepaald dat de verdere beraadslagingen over de begrootingswetten op morgen zullen voortgezet worden, waarna zij is overgegaan tot de benoeming der afdeelingen van het nieuw ingetreden driemaandelijksch tijdvak; die afdeelingen hebben verkozen:

Tot hare voorzitters, de heeren: Strens, Thorbecke, Duymaer van Twist, van Bosse en van Goltstein.

Tot hare ondervoorzitters, de heeren: van Hoëvell. Storm van 's Gravesande, Dullert, Kien en Heemskerk Bz.

Tot leden der Commissie voor de verzoekschriften, de heeren: Luyben: Oomen, Mensonides, Cool en van Diggelen.

In deze zitting zijn ingekomen de navolgende wets-ontwerpen, als:

een wets-ontwerp tot verduidelijking van art. 68 der wet op de onteigening ten algemeenen nutte;

een wets-ontwerp tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld.

Aan de Kamer is mededeeling gedaan dat de tot dusverre niet uitgebragte Eindverslagen omtrent sommige hoofdstukken alsnu ter tafel gebragt waren. Daarop werd besloten de behandeling der onderscheidene hoofdstukken achtereenvolgens aan de orde te stellen, zullende echter op verzoek van den Minister van Justitie, de beraadslaging over het Vde hoofdstuk aan dat van het IVde voorafgaan.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
26	Boven-Rhijn. . . .	*Keulen*,	+ 38.60	+ 2.75	8 ure	0.03	"
24	Waal.	*Nijmegen*,	+ 8.75	+ 2.53	8 "	0.07	"
25	Neder-Rhijn. . . .	*Arnhem*,	+ 8.75	+ 1.94	8 "	"	0.03
25	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 9.25	+ 1.88	8 "	"	0.04
24		*Maastricht*, (brug)	+ 43.18	+ 0.98	8 "	0.13	"
24	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.76	"	8	0.13	"
25		*Grave*,	+ 6.79	+ 1.94	8 "	0.09	"
24	Nieuwe Maas . . .	*Brielle* H. W.	+ 0.61	"	12 u 15 m.	"	0.09
		Brielle L. W.	— 0.53	"	8 u 45 m.	"	0.09

Met het vorige nommer der *Staats-courant* is verzonden vel 73—76 van het BIJBLAD II en vel 106 der BIJLAGEN.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De gewone Audientie van den Minister van Binnenlandsche Zaken zal aanstaanden Zaturdag, den 1sten December aanstaande, niet plaats hebben.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

*** Op aanstaanden Donderdag, den 29sten November 1860, zal de gewone Audientie van den Minister van Staat en van Finantien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 30sten dezer, geen plaats hebben.

'sGravenhage, den 26sten November 1860.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

*** Op aanstaanden Woensdag, den 28sten November 1860, zal de gewone Audientie van den Minister van Staat, Minister van Kolonien, geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 13den December 1860, onder zijne nadere goedkeuring, in tegenwoordigheid der gegadigden die zulks verlangen, te doen Aanbesteden de levering van:

110,000 Ned. Ponden Gerookt Spek en
6000 „ „ Grof geraffineerd hard Zout,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de biljetten van inschrijving, op gezegeld papier geschreven en door de Gegadigden zelven onderteekend, uiterlijk op den 13den December aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij, bij het Departement van Marine te 'sGravenhage behooren te zijn ingekomen, en moeten bevatten duidelijke opgave van de namen, voornamen en woonplaatsen der inschrijvers en van hunne borgen, zoomede van de prijzen (in schrijfletters), waarvoor men geneigd is de levering van het bovenvermelde, per 100 Ned. Ponden, aan te nemen, zullende op aanbiedingen van minder dan 10,000 Ned. ponden Gerookt Spek geen acht geslagen worden, en evenzeer van de mededinging uitgesloten blijven die inschrijvingsbiljetten, welke niet aan de overige hiervoren opgegeven vereischten voldoen of waarin bij-conditien vervat, doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn;

dat de bestekken dezer Aanbesteding dagelijks (Zondagen uitgezonderd), van 10 ure des morgens tot 2 ure na den middag, ter lezing liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de Bureaux van de Directien der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter Griffien van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant en het Hertogdom Limburg; en eindelijk, dat een monster van het aan te besteden zout ter bezigtiging voorhanden is bij meergenoemd Departement en bij de Directie der Marine te Amsterdam.

'sGravenhage, den 19den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

BERIGT AAN SCHEEPVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat tot betere verkenning van het eiland *Schokland*, in het laatst dezer of in het begin der volgende maand, op de noordpunt van dat eiland een *klein licht* zal worden ontstoken, hetwelk van zonsondergang tot zonsopgang brandende zal worden gehouden.

Van den dag der ontsteking als ook van de rigting van het licht zal nader mededeeling worden gedaan.

'sGravenhage, den 6den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

OPENBARE AANBESTEDING.

Burgemeester en Wethouders van Gouda zijn voornemens op Donderdag den 6den December 1860, des middags ten twaalf ure, in het Raadhuis aldaar, bij inschrijving aan te besteden:

de ten dienste der gemeente gedurende het jaar 1861 benoodigde Materialen, in 9 Perceelen, als:

1. Houtwaren;
2. IJzer en Smidswerk;
3. Spijkers en ligte IJzerwaren;
4. Lood, Zink en Soldeer;
5. Verwwaren en Glas;
6. IJsselsteen;
7. Kalk en Tras;
8. Zand en Grind; en
9. Keijen.

Waarvan de Voorwaarden dagelijks (de Zondagen uitgezonderd), des voormiddags van 10 tot des namiddags 1 ure, ter Plaatselijke Secretarie en aan de Stads-timmerwerf ter inzage zullen liggen; zullende de Inschrijvingsbiljetten, op zegel geschreven, geteekend en gesloten, uiterlijk des namiddags ten vier ure van den 5den December 1860 op gezegde Secretarie moeten ingeleverd zijn.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Roermond, dd. 22 November 1800 zestig, is *Cornelia Guypers*, weduwe *Jan Heynen*, wonende te St. Odilienberg, op verzoek van *Theodoor Heynen*, wonende te St. Odilienberg, ten deze aangenomen kosteloos te procederen bij Vonnis der gemelde Regtbank, dd. 6 September 1800 zestig, ter zake van krankzinnigheid, gesteld onder Curatele.

De Procureur des Eischers,
[Kosteloos.] *Mr.* DE BIEBERSTEIN.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Zutphen, dd. 22 November 1860, is de heer *Herman Heinig*, wonende te Gendringen, ten verzoeke zijner moeder mejufvrouw *Johanna van Huet*, weduwe van den heer *Willem Heinig*, mede te Gendringen woonachtig, ter oorzake van krankzinnigheid, gesteld onder Curatele.

Q. I.
J. THOOFT, *Procureur*.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Alkmaar, van den 4den October 1860, is, op verzoek van *Reinoutje Lap*, Weduwe van *Dirk Kramer*, zonder beroep, wonende te Texel, de Curatele, over haar uitgesproken bij Vonnis van dezelfde Regtbank van 16 Mei 1850, opgeheven met al de gevolgen van dien.

COHEN STUART, *Procureur*.

*** Bij Acte, op den 24sten November 1860 voor den Ed. Achtb. Heer Kantonregter te Weesp verleden, heeft *Gijsbertje Terbeek*, Weduwe *Johannes Bloemsma*, zonder beroep, wonende te Muiderberg, gemeente Muiden, Handligting verleend aan haren minderjarigen Zoon *Jan Bloemsma*, oud 21 jaren, gesproten uit haar huwelijk met wijlen genoemden *Johannes Bloemsma*, door aan hem toe te kennen de bevoegdheid speciaaliijk tot het uitoefenen van het bedrijf van Veehouder en Handelaar in Vee, om alle verbindtenissen daartoe betrekkelijk te sluiten, en zijne inkomsten te ontvangen, uit te geven en daarover te beschikken.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening van Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

*** Blijkens Acte, op den 14den November 1860 voor den te Schiedam gevestigden Notaris Mr. *K. A. Poortman* verleden, behoorlijk geregistreerd, is door *Willem Bronkhorst*, Meester Kleermaker en Brander, en *Cornelis Bubberman*, Brander, beiden wonende te Schiedam, voor eenen onbepaalden tijd, gerekend van den 1sten November 1860, eene Vennootschap aangegaan tot uitoefening van het bedrijf van Korenwijnstoker, welke gevestigd zal zijn te Schiedam, onder de Firma: „*W. Bronkhorst en Compagnie*", waarvan beide Vennooten de teekening zullen hebben, met dien verstande nogtans, dat beider handteekeningen zullen vereischt worden voor het ter leen opnemen van geld of het vervreemden of bezwaren der onroerende Goederen, tot de Vennootschap behoorende.

*** Bij behoorlijk geregisteerde Acte, den 21sten November 1860 verleden te Harlingen, voor den notaris *J. A. Zaal Stroband* aldaar, is tusschen de ondergeteekenden *Martha Tjallingii*, weduwe van wijlen den heer *Hermanus van Schouwenburg*, Zeehandelaarsche, en *Hendrikkus van Schouwenburg* Hermanuszoon, zonder beroep, beiden wonende te Harlingen, eene vennootschap aangegaan, uitsluitend tot het drijven van handel in Houtwaren, en van eene Pan- en Estrickfabrijk, onder de firma van *H. van Schouwenburg*. De vennootschap zal gevestigd zijn te Harlingen en wordt aangegaan voor onbepaalden tijd, ingaande 1e Januarij 1861. Ieder der Vennooten is geregtigd daartoe betrekkelijke verbindtenissen aan te gaan en tot het teekenen der firma. Tot het ter leen opnemen van gelden, of tot dat einde verbindtenissen te sluiten, wordt beider uitdrukkelijke toestemming vereischt.

M. TJALLINGII, wed. H. VAN SCHOUWENBURG.
H. VAN SCHOUWENBURG *Hz.*

[illegible]
van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van [illegible], Weduwe van *Jan Snijders*, gewoond hebbende te Ursem en aldaar op den 24sten December 1859 overleden, worden Opgeroepen, en aan dezelven bekend gemaakt: dat van heden af tot den 10den December e. k. de Rekening en Verantwoording omtrent gezegde Nalatenschap ten kantore van den Notaris *J. J. Haarselhorst*, te Obdam, ter visie is gelegd, en dat, na verloop van dien termijn, zoo er geen verzet plaats heeft, de schulden, voor zooverre het bedrag toereikende is, zullen worden uitbetaald.

*** Al degenen die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan den Heer *Christoffel Timmermans*, in leven Timmerman te Hoogblokland (bij Gorinchem) en aldaar den 18den November 1860 overleden, worden verzocht daarvan franco opgave te doen ten Kantore van den Notaris *Slotemaker* te Molenaarsgraaf, vóór den 1sten Januarij 1861.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

MAANDAG 26 NOVEMBER 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. Werkelijke Schuld.	$2^1/_2$	$62^3/_4$	$62^7/_8$	$62^7/_8$
Dito dito	3	$75^1/_2$	—	—
Dito dito	4	$97^3/_4$	$97^7/_8$	—
Handel-maatschappij		$129^1/_4$	$129^1/_2$	—
SPANJE	$1^3/_4$	$40^1/_4$	—	—
Binnenlandsche	3	$47^9/_{16}$	—	—
PORTUGAL, oude	3	$45^3/_4$	$45^7/_8$	—
RUSLAND, oude	5	$101^7/_8$	—	—
Nieuwe	5	$101^3/_8$	—	—
Hope	4	$76^3/_4$	—	—
Stieglitz	4	77	—	—
Dito, 5de serie	5	—	—	—
Dito, 6de serie	5	$96^1/_4$	$96^3/_8$	—
Leening 1860	$4^1/_2$	$89^3/_4$	—	—
OOSTENRIJK, Metalliek	5	$45^1/_4$	$45^1/_2$	$45^1/_4$
Dito	$2^1/_2$	$24^7/_{16}$	—	—
Zilveren	5	$66^1/_2$	$66^3/_4$	—
Nationalen	5	$52^3/_8$	$52^5/_8$	$52^3/_8$

LONDEN, Consols.	$93^5/_8$	ANTWERPEN, Metalliek.	56
Spanje	—	Spanje	—
PARIJS, Fr. rente	70.45	WEENEN, Metalliek.	66.20
Spanje	$48^1/_4$	Wissel Londen.	128.00

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.